Ros Dok Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Andreas Tallinger Bartholomaeus Gera

Disputatio Nona De Donatione, Eiusque Speciebus Ex tit. 7. & duobus t. t. seqq. lib. 2 Instit.

Witebergae: Lehmann, 1600

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788067575

Druck Freier Zugang PUBLIC DOMAIN

RU. jur. 1614.
Lippe, Christoph von der. Praes. 1-2
Dorn, Reimar Resp.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788067575/phys_0001

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788067575/phys_0002

XIX.

D. O. M. A.

Diſputatio Nona

DE DONATIONE, EIVSQVE SPECIEBVS

Ex tit. 7. & duobus t. t. ſeqq. lib. 2. Inſtit.

Quam ſub præſidio

Clariſsimi & Doctiſsimi Viri:

AND: TALLINGERI. U. I. D.

in inclutâ VVitebergenſium Academia

defendet

BARTHOLOMEVS GERA VViteberg.

29 die Martij loco horis conſuetis.

VVITEBERGAE,

Typis Zachariæ Lehmanni.

M. DC.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788067575/phys_0003

fertis in hisce vetris thesibus donationem inter [illegible] qua ratione [illegible]
in Imperator Justin. ipse eam, donationem, in § 41. de R. D. inter [illegible] modos [illegible]
traditionem quoque jure [illegible] res nobis acquiruntur. Hv. Donel. acquisitionem ex ea donationis [illegible]
nihil [illegible] traditionem accedit amplius. Sed cum donatio multa singularia à jure civ. accepit,
nec egeat [illegible] etc. hinc venire ut inter modos juris civ. Imperator [illegible]

D. O. M. A.

Diſputatio IX.

De donatione eiusq́ue ſpeciebus.

I.

Traditur hoc loco, rerum dominia quæ-rendi alter ſecundum ſeriem Inſtit. mo-dus civilis: non tacitum: ſed verum, expreſſum, & liberalem, Domini rem ſuam alienare volentis, conſenſum ha-bens: videlicet donatio; quæ in genere dici poteſt actus dominii gratis, & ſine ulla, præter-quam liberalitatis cauſa, á dante in accipientem transferendi, affectus: Eſt autem vel abſoluta, pro-pria, & ſimplex; vel impropria ſeu relata: Illa exer-cetur inter vivos, cum aliquis ea mente dat, ut ſtatim velit accipientis fieri, nec ullo caſu ad ſe reverti, & propter nullam aliam cauſam facit, quàm ut libera-litatem & munificentiam exerceat. Hæc ob modum vel conditionem h. e. ob mortis cauſam, aut non mortis cauſam confertur: de qua in *theſib: ſeqq.* §. 1. & Ti. 7. de Donat:

2. hic l. 1. ff. eod. l. 35. §. 2. de mor. cau. donat. l. 4. 5. 6. C.
de revoc. donat. l. 18. in fin. de adimen. legat. l. 53. de R. I. Iul.
clar. 4. ſent. §. donatio. Vult. 1. Ip. 76. Gomez. 2. reſol. 4. Bo-
cer. de donat. c. 1. Sichard. de rub. C. eod. Dicitur autem
donatio à dono, quaſi dono datum, à græco δῶρον καὶ δωρεῖσθαι *h.*
e. donum & donare per d. l. 35. §. 1. Cuia. 12. obſ. 28. Hinc re-
ctè donari videtur, quod nullo poſcente jure cogente conceditur l.
8. l. 29. h. t. l. 82. de R. I. Sen: 3. de benef. 21. Actus verbum
ponitur hic propter generalitatem, quod omnia, quæ quovis modo
aguntur: omnem quoque donationem ſive mortis cauſa, ſive non mort:
cauſa fuerit, comprehendat l. 19. l. 67. §. 1. de V. S. l. 77. de R. I. l. 1.

 C. b.

C. h. t. Cont. 1. diſp. 12. Cuia. 20. obſ. 4. Hinc mirantur nonnulli, cur donatio non magis inter naturales & juris gent. acquiſitiones, quemadmodum & ipſa traditio, referatur? §. 40. ſup. de R. D. Verum eſſe hoc quoad originem, præſertim ſi donatio ab ipſa traditione incipiat: reſpondet Schneid: Quo ad formam verò quæ dat eſſe rei, manere iuris civilis: ut h. lo. & l. 9. ff. ad exhibend. l. 5. C. eod. aliter VVeſenb. hic. quod donatio ſit cauſa remota acquirendi, veluti emtio, & quælibet alia cauſa: non proxima, quæ eſt ipſa traditio d. §. 40. cir. fin. verſ. ſed ſiquidem de R. D. §. ult. ſup. de uſu & habit. Cuia. 10. obſ. 28. in fin per l. 4. & 5. C. h. t. Aliter Cont d. lo. & civilem donationem ſtatuit ex eo, quod non ex pacto de donando, ſed ex verbali donatione, rei abſentis ius quæratur, etiamſi dominium apud donatorem remaneat. Rectè tamen à D. VVeſenb. d. lo. refutatur per d. §. 40. & ſeq.

II.

Ex quo tenenda intricata Dd. diſputatio: donatio ſitne contractus an non? Contra Accurſ: Iul: Clar: Hipp. Riminald: & alios quamplurimos, quos prolixè recenſet Treutl. theſ: 1 de donat: negativam cum D. Obrechto defendemus. (a) Accurſ. hic & l. 9. §. 1. ff. eod. d. §. 40. ſup. de R. D.

(a) Ratio, quia is, qui donat. licet agat aliquid, non tamen contrahit: inde etiam nec obligatur per l. 19. verſ. contractum: de V. S. Nam donator alteri rem ſtatim tradit, & ita meram liberalitatem exercendo (ex eo videlicet quod nihil retrò accipere ſed tantum benefacere cupiat,) totum donationis actum exequitur, & abſolvit: nec alteri in ullo manet obligatus per exp. l. 1. & l. 18. ff. h. t. & l 3. §. 1. in fin. de O & A. cum econtra contractus ultro citroq; obligationem, quam Græci συνάλλαγμα vocant, pariat: alias impropriè dicitur contractus per d. l. 19. verſ. contractum de V. S. ubi Alciat: Imò directò contractui donatio opponitur, & ab eo diſtinguitur. d. l. 18. & 22. h. t. l. 20. §. 1. l. 46. locati l. 1. §. 1. l. 14. ff de precar. l. 14. §. 11. ff. de furtis: Qua etiam de cauſa non inter obligationum & contractuum: ſed tantum acquiſitionum genera Iuſtin: referre voluit: quod ordinis

Inſtit.

Inſtit ratio, & §. ult. ſup. de uſu & habit: & §. 4. hic clarè evincit. vide Riminald. Iun: ad rub. Inſt. h. t. Nec obſtat. l. 17. in prin. C. de fide inſtrum: l. pen. C. de præſcrip. 30. ann. l. 3. de policit. neq; l. 7: C. quæ vi metusve cauſ. N. 119. nec l. 22. 28 ff. h. t. l. 9. l. 22. 35. §. 5. C. eod. & aliæ hinc inde quam plurimæ: quia donatio non effectu, ſed forma eſſentiali à contractu, qui præter conventionem negocium aliquo d certum habet, ſecernenda eſt per l. 7. §. 2. & 4. ff. de pactis Cuia. 2. obſ. 15. Bocer. d. lo. c. 1. n. 4. Goed. ad l. 23 n. 5. de V. S. Don. 5. com. 2. Deinde etiam notandum, quod vocabulum contractus nonnunquam generaliſsimè, pro quocunq; negocio & conventione: nonnunquam strictius in ll. ſumatur d. l. 28. h. t. & l. 9. l. 22. l. 35. §. 5. C. eod.

III.

Conficiebatur autem donatio, olim, non aliter, quam traditione aut ſtipulatione (a): hodie fit quolibet nudo pacto (b): tàm inter præſentes, quàm abſentes (c) tàm inter amicos, & benemerentes, quâm ignotos & extraneos: honeſtos & inhoneſtos in rem conſentientes, eamq; acceptantes Fit quoq; ab omnibus liberam rerum ſuarum tam alienandi, quám contrahendi poteſtatem habentibus, & conſentientibus: natura (d) vel lege (e) non prohibitis. Nec refert, ſcriptis aut ſine ſcriptis, verbis quibuscunq; aptis, aut literis, purè, ſive extempore, ſive ad tempus, ſive ſub conditione (f) facta ſit: modo ne 500, excedat

1. de ſolidos, aliàs actis inſinuanda eſt, (g) *l. 3. §. 0. h. & A. l. 35. §. 5. C. h. t. l. 6. l. 12. l. 17. l. 19. 20. ff. t.*

(b) l. pen. §. fin. h. t.

(c) Donatio inter abſentes fit vel per epiſtolam, vel nuncium, vel aliam perſonam ad hoc deſtinatam per l. 3. 4. h. t. Quare rectè reſpondet Paulus per l. 10 eod. abſenti, ſive mittas, qui ferat: ſive, quod ipſe habeat, ſibi habere eum iubeas: donari rectè poteſt Clar: d. lo. q. 12. l. 6. C. h. t. Cuiac. 12. obſ. 28.

l. 8.

l. 8. §. 1. de bon. libert. l. 77. de R. V. l. 37. §. 6. de acq rer dom.
l. 13. ff. h. t. l. 6. l. 29. C. eod. Hart. Piſt. 1. q. 13 Duar. h lo. c. 2

(d) Probibentur natura, qui delectu & προαιρέσει deſti
tuuntur, veluti infantes muti, & ſurdi nati, non caſu aliquo f act
per l. 43. d procurat: Item ſenes deliri, qui ſecund. Varrò bis pu-
eri ſunt: nec non furioſi, & mente capti, quibus cum animus de-
eſſe dicat Paul. in l. 2. de procur. ita ut ratum habere non poſ-
ſint, rectè abſentis & dormientis loco babentur: l. 1. §. 3. l. 32.
§. 2. de acq poſ. l. 33. §. 2. ff h t. l. 10. C. qui teſt. fac. poſ.
l. 10. §. 1. de curat. fur. l. 23. §. 1. h. t. l 6. de V. O. l. 5. de
R I. Diuerſum ſtatuitur in cæcis, ut notat Riminald. Iun. d. lo.
Moz. de donat. c. 3. De minore pubere dubitatur ex eo, quod is
alios contractus etiam ſine tutoris authoritate inire poteſt? verius
eſt tamẽ, rem, præſertim immobilem donare prohiberi per l. 7. h. l.
28. §. 2. de pactis l. 1. § 1. quæ res pignorat. l. 3. §. 8. de. donat. in-
ter vir. & vxor. l. 3. verſ. cum autem C. ſi maior. fact alienat:
fact: ſine decr: & t. t. ff. de reb. eorum, qui ſub tut. Si tamen in-
ſta ratione & cauſa motus donet, magis probatur d. l. 7. §. 1. &
2. h. t. quod & obtinet, ſi iuramentum minoris ſpontaneum inter-
venerit; per c. cum contingat, de iure iur. Auth. ſacramenta pube-
rum, C. ſi advers. vendit. ubi Alciat. & Sichard.

(e) Lege probibentur tutor, curator, adminiſtrator civitatis,
procuratoer, niſi hoc ei mandatum ſit, idq; ex regula: Quod quis
per alium facit &c: Item prodigus, qui mente carere videtur: u-
xor res dotales etiamſi conſentiat maritus, propter L. Iul. ſervi,
niſi infinitam peculij adminiſtrationem habuerint: filiusfam. excep.
tis caſtrenſibus. Inter coniuges ſimplex donatio ipſo jure non va-
let, ne mutuo amore ſe ſpolient, & concordia maritalis precio
conciliari videatur: caſibus quibusdam exceptis: Item inter patrem
& filium in poteſtate exiſtentem. Nec poteſt donare res Eccleſiæ
Epiſcopus, Prælatus, Monachus & alij: Princeps bona regni.
Vaſallus feudum. De accuſatis rei capitalis: maieſtatis: hæreſeos
vide Gail. lib. 1. c. 19. De reliquis omnibus alibi videbimus.

(f) l. 2. l. 3. & t. t. C. de donat. quæ ſub mod. vel cond.

(g) Solidus non dicitur, quod ex ſolido auro ſit factus, ut ple-
riq

Universitäts Bibliothek Rostock http://purl.uni-rostock.de /rosdok/ppn788067575/phys_0008

riq contendunt: ſed quod illi nihil planè nec valore nec pondere de
ſit. Ius Can ſolidum pro Vngarico capit, per c. fin de rer permut.

(b) Inſinuatio nihil eſt aliud, quàm ad monumenta vel a Ta
ublica relatio. ſo man eine hauhtſumma in das gerichtsbuch pfle-
Pget einverleiben. Inde quæſtionis eſt, an donatio 500 ſolidos exce-
dens ſine inſinuatione celebrata, inſolidum, an verò in partem re-
ſiduam; & ſuperfluam annuletur? Nos poſtremum probamus
per l. 3–. verſ. ſi quid l. 36. §. 3. C. h. t. l. 12. §. 1. in fin. ff. eod.
Clar. d. lo. q. 15. Non enim utile debet vitiari per inutile N. 62.
c. 1. §. 2. & c. 37. ubi Pecc Dynus & alij de R. I. in 6.
Exceptis caſibus quibusdam ſpecialibus, videlicet donationibus tam
Imperialibus tam ijs, quæ in cauſas piiſſimas procedant de quib in
d. l. 34 & d. l. 36. l 19. C. de S. S. Eccleſ. l. ult C. de quadrien. præ-
ſcr. N 52. c. 2. Clar. q. 17. Gail. 2 obſ. 39. Myns. 4. obſ. 75.

IIII.

Altera ſpecies donationis impropriæ non meræ libe-
ralitatis gratia, ſed ſub modo & conditione facta, aut mor-
tis, aut non mortis cauſa conficitur: Illa dicitur, cum quis
propter mortis, aut periculi instantis vel futuri ſuſpici-
onem, ita donat, ut magis ſe velit rem donatam habere,
quam eum, cui donat, magisq; eum cui donat, quàm hæ-
redem ſuum: Ex quo manifeſtum habemus hanc donatio-
nem per omnia legatis connumerari. Hæc dicitur ob cauſam
nuptiarum, vel extra hanc ob aliam rem in alterum, colla-
ta, de qua inf §. 1. hic & l. 1. l. 35. §. 2. l. 42. & t. t. ff & C. de
mort. cau. donat. & t. t. C. de donat. quæ ſub modo. N. 87 Paul.
2. ſent. 22. §. 1. Locum autem ut inveniat hæc donatio, facta &
expreſſa ſit mortis mentio requiritur. Nam qui abſolute donat,
non mortis cauſa donaſſe dicitur §. 1. hic l. 23. & d. l. 42. §.
ult de mort. car. donat. Modos eius ſive ſpecies Iulian. recenſet
tres. 1 cum quis nullo præſentis periculi metu conterritus, ſed
ſola mortalitatis cogitatione donat l. 2. l. 31 §. 2. cir. fin. l. 35.
§. 4. ff de mort. cau. donat l. 11. §. 1. de donat. inter vir. & vxor.
Deinde, cum quis imminente periculo morti propinquo vel ab ho-
ſte, vel à prædonibus vel ab hominis potentis crudelitate, aut odio:
aut navigationis ineunda, aut per inſidioſa loca iturus; aut æ-

tate

tate ſeſſus, commotus, ita donat, vt ſtatim fiat accipientis d. l. 2. §. 4. 5. de mort. cau. donat. Paul. 2 ſent. 23. §. 1. Tertio, ſi quis periculo motus ſic dat, non ut ſtatim rem faciat accipientis, ſed tunc demum, cum mors fuerit inſecuta d. l. 2. d. l. 34. §. 4. Facit autem ſimilitudo legatorum, ut omnibus mortis cauſa capere liceat, qui & legata accipere poſſunt l. 9. ubi Gothof. l. 35 37. de mor. cau. donat. l. ult. C. eod. & res quidem omnes tam corporales, quàm incorporales, tam mobiles, quàm immobiles, in patrimonio donantis exiſtentes: Item bona omnia tam futura, quàm præſentia, quatenus videlicet de inofficioſis donationibus non reclamaverit ratio; per regulam. l. 21. C. mandati: quod quilibet rei ſuæ moderator & arbiter. l. 9. §. 1. h. t. l. 5. l. 8. C. de revoc. donat. l. 17, quæ in fraud. cred. l. 20. §. 2. de acq. rer. dom. Coraſ. 6. miſc. 17. Hart. Piſt. par. 1. q. 26. Vaud. 1. q. 31. Gail. 2. obſ. 11. n. 10. Diſſ. Dd. pleriq. in l. 19. & l. 30. C. de pactis. l. 61. de V. O. Clar. d. lo. q: 1. 2. & 19. Cuia. 16. obſ. 39. De filiofam. an & is mortis cauſa rectè donet videndum? Qui etiamſi teſtamentum facere ne quidem voluntate patris poſſit, rectè tamen mortis cauſa donare, patre permittente, reſpondet Martian. in l. 25. §. 1 de mort. cauſ. donat. l. 6. qui teſt. fac. poſſ. l. ult. C. eod. Quid iuris Sax. excutiendum eſt. an uxor bona utenſilia, dictæ gerade marito, vel alij, in præiudicium proximæ agnatæ mortis cauſa donare, & alienare poſſit? Neutiquam admittimus præſertim ſi ſine conſenſu proximioris cognatæ donaverit: contrarium autem de conſuetudine obtinuit, ut inter vivos donare poſſit, modo iudicialiter adhibito curatore Einen Kriegiſchen Vormundt & ſolennibus ritè obſervatis, procedat, per conſtit. Elector. 14. par. 2. Schneid. h. t. n. 18. Schur. de ſucceſſ. ab inteſt. lib. 4. Beuſt. de iureiur. l: 1. n. 24. fol. 106: Si verò vxor in iudicio omnia ſua bona marito donaverit, num etiam utenſilia incluſa intelligantur? Nec hoc admittimus propter, gloſ. iur. Sax. Weichbildt art. 22. quia mortua uxore utenſilia non ad virum, ſed proximam cognatam pertinent.

Donatio itaq; hunc ad modum legitimè perfecta, res ... præciſè

præciſe tradenda venit (a): nec temere revocatur, niſi vel ob enormem ingratitudinem & atrocitatem donatarij: (b) vel ob ſupervenientiam liberorum: vel, ob inofficioſam donatotionem, à parentibus in preiudicium liberorum factam (c)

(a) veluti ſi donatarius atroces in donatorem iniurias effuderit: ſi impias & violatas manus ei iniecerit: ſi grandem iacturā bonorū attulerit, ſi vitæ eius inſidiatus fuerit: ſi alere eum recuſaverit: ſi conventiones donationi appoſitas non impleverit, in totum revocatur donatio §. 2 verſ. ſciendum h. t. l. 2. 3. 4. 5. 6. & ult. C. de revoc. donat. l. 17. & 35. C. h. t. Eſſet enim valdè iniquum, licere donatoris liberalitatem contemnere & irridere, eumq; ſimul rerum ſuarum damno & iniuria afficere per d. l. ult. C. de revoc. donat. quia ingratitudo, debitum naturæ tollit. t. t. Inſtit. de exhæred. liber. ubi Vigl: Zuichem. in fin. Clar. d. lo. q. 21. His tamen caſibus donationem ſolus donator: non ipſius hæres arguere poteſt; niſi donator expreſſa voluntate aliud ſanciverit.

(b) l. ſi unquam 8. C. de revoc. donat. Nam ſi unquam libertis patronus filios non habens bona omnia vel partem aliquam facultatum donatione fuerit largitus: & poſtea ſusceperit liberos, humaniſſima & generali conſtitutione effectum eſt, ut tota donatio, atq; ſi initio non ſubſtitiſſet, reſcindatur. d. l. 8. Ratio eſt, quia donator hac ratione, ac mente donare: nec aliter donatarius accipere intelligitur, quàm ſi liberi poſtea non naſcantur per l. 102. de condit & demonſt. l. 6. C. de inſtit: & ſubſtit: l. 30. C. de fidei com. l. 148. de V. S. Cuia. 20. obſ. 9. Mynſ. 5. obſ. 63. & 64. Duar. d. lo. c. 7. Clar. d. lo. q. 21. & 28. Gail. 2. obſ. 102. n. 10. Gomeſ. 2. reſol. 4. Don. 14. com. 32.

(c) ſi videlicet parens contra naturæ officium uni ex liberis, vel extraneo, ultra dotrantem: vel ut in N. 92. ultra beſſem aut ſemiſſem h. e. legitimam, donaverit, vel totum aſſem in unum contulerit, ita ut reliqui hæredes integram legitimam conſequi non poſſint: datur intra quinquennium reſciſſio in portionem legitimam, per querelam inofficioſæ donationis l. 1. & paſſim t. t. C. de inoff donat. Et quemadmodum liberis: ſic quoq; datur hæc querela parentibus, fratribusq; legitima defraudatais per N. 92. vide Sichard. VVeſenb. & Dd. comm. ad d. t. C. Cuia. 5. obſ. 14. Gail. 2. 116. Covar. 1. reſol. 19. Ant. Fab: 2. conieċt. 15.

B VI. Non

Non mortis cauſa donatio, vel nuptiarum, vel meritorum contemplatione peragitur. Illa, olim appellata fuit donatio ante nuptias: quod tantum ante nuptias, non poſt fiebat, & augeri poterat: quæ & ſponſalitia largitas dicitur (a). Iuſtinianea tamen lege hæc donatio nomen mutauit, & propter nuptias (b) appellata eſt: quod conſtante matrimonio tum fieri, tum augeri cœpit græcé ἀντιφέρνη, ſive ἀντισηκωτίς, quaſi contraria dos (c). Hæc dicitur remuneratoria (d) §. 3. *hic t. t. C. de donat. ante nupt. l. 4. C. de ſecund. nupt. l. 3. de donat. inter. vir. & vxor.* N. *97. 119. Cuia. 3. obſ.* 4.

(a) *Sponſalitia largitas eſt actus, quo ſponſus ſponſæ, & contra, ſponſa ſponſo munera quædam donat, futuri matrimonij contemplatione ſemper tacitam habens conditionem, ſi nuptiæ ſequantur per l. 10. §5. de donat. ante nupt.*

(b) *Et hæc à marito viciſſim in gratiam dotis tribuitur. Non enim hæc ſimplex donatio eſt, qualis ea, quæ inter virum & vxorem prohibetur: ſed fit propter dotẽ, & ipſarum nuptiarũ affectionẽ 1. ut uxori de recuperanda dote, vel etiam lucro nuptiali in caſum mortis, vel diſſidij, ſive divortij ſit proſpectum 2. ut maritus illa bona alienare, vel pignori dare prohibeatur. 3. ut mulieri in hac donatione adverſus omnes ſucceſſores actio in rem competat per l. 13.* C. *de donat. ante nupt: & Auth. permiſſa eſt. eod. l. 15.* N *61. c. 1. & N. 91. prin. & c. 1. N. 97. c. 3. l. 9. & Auth. ſeq.* C *de pact. convent. Gail. 2. obſ. 78. cum ſeqq. Hinc quæritur. an Duarium Vitalicium, ſive Dotalicium, & donatio propter nuptias paribus paſſibus ambulent? Licet Dd. intertum confundant Schneid. de hæred: quæ ab inteſt. n 43. Beuſt. de dotib. c. 10. Hart. Piſt. 1. q. 45. Altius tamen ſi cogitaverimus, aliud dicemus: quod videlicet illud tantum ſit uſusfructus quidam certæ alicuius portionis, vel bonorum, vel fructuum, uxori a marito ad vitæ ſuſtentationem poſt eius mortem conſtitutus: Inde noſtratibus convenienter ſatis dicitur,* Ein leibgeding/ Widumb/ leibzucht/ *vide Beuſt. d. lo. Hot. in lex. feud. verb. Dotalicium. Hæc verò eſt proprietas in recompenſationem & ſecuritatem dotis conſtituta. Et dicitur* Jrfall *h. e.* Jr ſoll ſolche gaben gegen das eingebrachte Ehegeldt bleiben *Spigel. in lex. verb. donatio propter nuptias. Auth: dos data C. de donat. ante nupt. Cuia d. lo. Clar. d. lo. q. 11.*

(c)

(c) *Opponitur dos donationi propter nuptias: & conſtituitur vel a parente, vel extraneo, ut maritus, ad ſuſtinenda matrimonij onera eam, conſtante matrimonio, pro ſe habeat per l. 1. l. 3. l. 7. l. 9. §. 3. l. 10. §. 2. l. 32. de iur. dot. l. ult. §. ult. C. eod. l. un. §. 9 C. de rei uxor. action. Eſt enim cauſa dotis perpetua, & cum voto eius, qui dat, ita contrahitur, ut ſemper apud maritum ſit: Germanis dicitur* Ein heimſtewer/ Mitgab/ Brautſchatz *quaſi mulieris theſaurus, ad vitæ neceſſitatem conſervandus l. un. §. C. de rei uxor. action. l. 4. de collat. Et eſt duplex. à patre profecta dos, dicitur profecticia. ab extraneo, adventia. Inde utraq; unâ cum filia, mortuo marito, patri repetenti reſtituenda eſt: uxore verò defuncta tantum profecticia reſtituitur, adventicia apud maritum manente: niſi aliter ſit conventum per l. 2. §. 1. & 4. l. 3. l. 22. & t. t. ff. ſolut. matrim. l. 2. l. 7. C. eod. l. 3. §. 5. de minor. l. 14. ad L. Falcid. l. 5. de bon. damnat. l. 17. de fund. total. l. 16. de relig. & ſumt. fun. l. mulier. de cond. Inſtit. l. 23. de eviction. l. 1. C. ſi adv. dotem. d. N. 97. c. 6. Hot. 9. obſ. 2. Vaud. 2. q. 31. & Ant. Mercat. 3. notat. 17. cont. Rob. animad. eod. Cuia. 9. obſ. 4.*

(d) *Hæc ob compenſationem meritorum in alium confertur, & tam inter liberos & parentes, quàm coniuges locum habet. l. 27. l. 34. §. 1. de donat. Paul. 5. ſent. 11. §. 6. ubi. Cuia. Cic. pro Cluentio. Gail. 2. obſ. 38. & 40. Et eſt irrevocabilis hæc donatio, nec prætextu ingratitudinis, metusve reſcinditur: nec etiam inſinuatione, utcunq; in infinitum donatum ſit, indiget: modo merita nominatim expreſſa ſint: qualia ſunt eius, qui à latrunculis vel hoſtibus eripuit donatorem, ut aliquid pro eo ab ipſo accipiat: Non enim merces eximij laboris appellanda eſt, quod contemplatione ſalutis certo modo æſtimari non placuit d. l. 34. § 1. l. 19. §. 1. d. l. 25 d. donat. Cuia. 17. obſ. 33. Mynſ. 4. obſ. 75. Geil. d. lo.*

VII.

Tertius modus civilis acquiſitionis, qui hîc recenſetur, eſt ius accreſcendi, quod olim in communi ſervo manumiſſo contingebat. Dicitur autem accreſcere apud Ictos, cùm portio unius accreſcit portioni alterius. Quæ autem materia, cum propriè huc non pertineat:

ſed

ſed alibi dicendi locus ſit, lubentes ſuperſedemus, Saltē hoc monendū videtur ad ſimilitudinem donationis hoc ius inter civiles acquiſitiones collocatum, quo facilius intelligatur & ipſam donationem civilibus quęrendi modis rectè connumerari Paul. *4. ſent. 12. Vulp. tit. 1. §. 15. l. 51. inf. de ma- num. teſt. Cont. 1. diſp. 12.*

IX.

Tit. 8. Quibus alienare licet vel non:

Quamvis regulariter nulli ſuarum rerum alienatio interdicatur; propter reg: qua quisque in rebus ſuis moderator & arbiter: Et vice verſa (*a*): proponuntur tamen hoc loco duo contrarij caſus: unus, quo quidam rerum quidem domini exiſtunt, alienare tamen eas prohibeantur, veluti maritus prędium dotale (*b*): pupillus ſine tutoris: minor ſine curatoris (*d*), authoritate. Alter, quo quidam domini non exiſtant, alienare tamen non prohibeantur, ut creditor pignus ex pacto (*e*) *prin. hic l. 21. C. mandati. l. 46. de acq. rer. dom.*

(b) Eſt enim dos proprium matrimonium mulieris per l. 3. §. 5. de minor. Bart. ad rub. ff. ſolut: matrim. Et maritus rei dotalis dominus eſt, tantum iuris ſubtilitate, quoad emolumentum & uſumfructum, propter onera matrimonij per l. 7. §. 3. l. 10. §. 3. l. 75. & 76. ff. de iur. & 30. C. eod. l. 21. §. 1. de donat, inter vir. & vxor. l. 9. C. de R. V. l. 5. C. de collation. Coraſ. 5. miſ. 14. dot. l. 20. Vaud. 2. q. 3. Cuia. 5. obſ. 4. Pinel. l. 1. p. 3. n. 12. C. de bon. mater. Hinc fit, ut maritus, ne quidem conſentiente & iurante uxore rem dotalem de iure civili oppignorare vel alienare poßit l. ult. ff. de pact. dotal. l. 1. C. de fund. dotal. l. 5. C. de ll. Ratio eſt, ne ſexus muliebris fragilitas in perniciem ſubſtantiæ earum convertatur, cum plerumque etiam ipſæ fæminæ adverſus commoda propria laborare ſoleant, l. 4. C. de ſponſal. l. un. §. 15. C. de rei uxor. act. l. 4. ff. de fund. dot. l. 16. de milit. teſt. l. 77. §. 5. de legat. 2. l. 42. de uſucap. Paul. 2. ſent. 21. §. 2. Deinde quia Reipub. intereſt. mulieribus dotes conſervari l. 12. C. qui potior. in pign. Diverſum eſt iure Can. per c. contingat, de

iureiur

iureiur. ubi Cc. comm. Iac. Toming. deciſ. 3 1. n. 48. (c) §. 2. l. 11. de acq. rer. dom l. 9. §. 1. cum ſeqq. & l. 19. de auth t. ut. l. 14 de ſolut. l 17. §. 1. de iureiur. qui meliorem quidem conditionem facere, deteriorem non poſſunt l 43. de O. & A. l. 28. in fin. ff. de pactis. l. 25. C. de admin. tut.

(d) §. 2. hic l. 14. §. ult. de ſolut. l. 29. de condit. indeb. l. 189 de R I. l. 3. C. de in integ. reſtit. minor. non obſtat. l. 102. de V. O. Licet enim obligari dicatur minor, tamen obligationem diſtrahere h. e. ius & rem ſuam alienare non poteſt l. 7. §. 2. in fin. de minor.

(e) Ex pacto videlicet licito & honeſto: [mora & ſolutione interveniente §. 1. hic d. l. 46. de acq. rer. dom: l. 13. C. de evictiom. l. 63. de uſufr. l. 74. de cont. emt. l. 4. l. 9. C. de pignorat. action: Quid verò ſi pactum nullum ſit appoſitum? Licentia dabitur fæneratori ex denunciatione, vel ex ſententia iudiciali, poſt biennium, ex quo attestatio miſſa, vel ſententia prolata eſt, numerandum, eam vendere: ſi ſecus, furti criminis creditor fit reus. Paul. 2. ſent. 5. & 13. §. 5. l. 2. §. 1. C. de iur. dom impet. l. 12. & 13. de diſtract. pignor. l. 73. de furtis. l. 8. C. eod. Cuia. 5. obſ. 31.

X.

Tit. IX. per quas perſon: cuiq. acquir.

Quomodo rerum ſingularum dominia per noſmetipſos acquirantur, hactenus tantiſper admonuiſse ſufficit: nunc quomodo per eos, quos in poteſtate habemus: veluti liberos utriusq; ſexus & ſervos noſtros: (a) item per liberos homines qualis eſt procurator, Inſtitor Tutor, curator: (b) item ſervos alienos, quos bona fide poſsidemus (c) diſpiciendum. t. t. hic l. 1. prin. cum §§. ſeqq. l. 33. §. fin. l. 43. & l. 53. de acq. rer. dom. l. 1. de his qui ſunt ſui vel alien. jur. l. 79. de acq. hæred.

a) Quicquid igitur liberi noſtri ex bonis profecticijs h. e. quæ à patre proficiſcuntur acquirunt, totum nobis acquirunt, §. 1. hic l. 5. de jure dot. d. l. 10. l. 6. C. de bon. quæ liber: Olim indiſtincte omnia patri acquirebant: 1. propter patriam poteſtatem. 2. quia peculium erat uniusmodi per l. 11. de lib. & poſth. prin. inſ. quib. non eſt permiſſ. fac. teſt. Hodiè tamen quicquid non ex re patris; ſed alia cauſa ad filium venit, veluti bona materna: aut ratione matrimonij, aut ex

teſta-

teſtamento propinquorum: legato, aut donatione: proprietas illi uſusfructus patri acquiritur. & peculium adventicium dicitur, t. t. C. de bon. mater: & t. t. C. de bonis quæ liber. V. p. t. 20. Eſt & adhuc ſubdiviſio peculij in l. ult. C. de inoff. teſt videlicet caſtrenſis; & quaſi caſtrenſis: in quibus etiam filiusfam: vice patrisfam fungitur ad modum peculij adventicij t. t. de caſtr. pecul. Paul. 3. ſent. 4. De jure Sax. filiusfam eo usq; patri acquirit, donec ab eo ſe ſeparat conſt. Elect. 10. p. 2. Author. different. 19. l. 1.

b) In ſervorum peculio longè alia ratio eſt, quia id non diſtinguitur, ſed ſemper uniusmodi eſt: Quicquid igitur ſervi ex quacunq; cauſa acquirunt: totum proprietate & fructu, etiam ignorantibus, & invitis dominis acquirunt: Excepta hæreditate, quam non niſi volentibus & ſcientibus illis acquirunt, §. 3. hic d. l. 10. §. 1. l. 32. l. 39. l. 50. de acq. rer. dom. l. 62. §. 3. de V. O.

c) Hi duntaxat duabus ex cauſis acquirunt nobis, videlicet è re noſtra, & operis. laboribus atq; officijs ſuis diuturnis §. 4. 5. hic: ſi quid vero extra eas perſecuti ſunt, id ad dominum proprietatis pertinet, quod etiam locum habet in ijs ſervis, in quibus tantum uſumfructum habemus d. l. 10. §. 3. 4. 5. l. 19. l. 21. l. 23. l. 37. §. 5. l. 39. l. 43. l. 47. de acq. rer. dom. Paul. 5. ſent. 7. §. 3.

COROLLARIA.

I.

Ardua & anceps quæſtio: An pater beneficio legis, ſi unquam C. de revoc: donat: renunciare poſsit? Videbimus Cuiac: 20. obſ. 5. Mynſ. 5. obſ. 63. & 64. Gail. 2. obſ. 102. Don. ad l. ſi unquam 8. C. de revoc. don: & lib. 14. com. 27.

II.

An ſcriptura regulariter ad Eſſentiam donationis requiratur: quęritur? Negamus, l. 29. & 31. C. de donat: l. 12. C. de fide inſtrum. Diſſ. Gothof: ad d. l. 29. Bocer: de donat. c. 3. n. 24. arg l. 25. C. de donat:

III. An

III.

An veſtes & ornamenta muliebria à marito uxori tradita: defuncto marito, in dubio donata intelligantur? *Nos cum Gail. 2. obſ. 91. inter quotidiana & pretioſa diſtinguimus, Bart. ad l. in his rebus. §. ſervus ff. ſolut. matrim. Menoch. caſ 218. Moller. in ſemeſt. lib. 2. c. 42.*

IIII.

Deniq; maritum eſſe dominum dotis: uxorem dominam rerum dotalium: cum Vult. 1 diſcep. ſchol. 19. affirmare non veremur. *vide Cor. 5. miſ. 14. & Conan. 8. com. 9. Duar. c. 1 de jure dot. Vaud. 2. q. 3. Rob. lib. 1. anim. c. 9. Cuiac. . notat ibid & viciſſim Rob. in notis. d. l.*

FINIS

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788067575/phys_0018

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788067575/phys_0019

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788067575/phys_0020

s, ita donat, vt ſtatim fiat accipientis d. l. 2.
lonat. Paul. 2 ſent. 23. §. 1. Tertio. ſi quis pe-
non ut ſtatim rem faciat accipientis, ſed tunc
erit inſecuta d. l. 2. d. l. 34. §. 4. Facit
torum, ut omnibus mortis cauſa capere li-
cipere poſſunt l. 9. ubi Gothof. l. 35 37. de
t. C. eod. & res quidem omnes tam corpora-
s, tam mobiles, quàm immobiles. in patri-
ntes: Item bona omnia tam futura, quàm præ-
icet de inofficioſis donationibus non reclama-
m. l. 21. C. mandati: quod quilibet rei ſuæ
r. l. 9. §. 1. h. t. l. 5. l. 8. C. de revoc. do-
d. cred. l. 20. §. 2. de acq. rer. dom. Coraſ.
iſt. par. 1. q. 26. Vaud. 1. q. 31. Gail. 2. obſ.
leriq. in l. 19. & l. 30. C. de pactis. l. 61.
1. 2. & 19. Cuia. 16. obſ. 39. De filiofam.
i recte donet videndum? Qui etiamſi teſta-
idem voluntate patris poßit, recte tamen
patre permittente, reſpondet Martian. in l.
ſ. donat. l. 6. qui teſt. fac. poß. l. ult. C.
excutiendum eſt. an uxor bona utenſilia, die
, in præiudicium proximæ agnatæ mor-
ienare poßit? Neutiquam admittimus præ-
proximioris cognatæ donaverit: contrari-
line obtinuit, ut inter vivos donare poſ-
adhibito curatore Einen Kriegiſchen Vor-
rité obſervatis, procedat, per conſtit. Ele-
d. h. t. n. 18. Schur. de ſucceß. ab inteſt.
l. 1. n. 24. fol. 106: Si verò vxor in iudicio
donaverit, num etiam utenſilia incluſa in.
lmittimus propter, gloſ. iur. Sax. Weich-
tua uxore utenſilia non ad virum, ſed pro-
inent.

ing ad modum legitimè perfecta, res

præciſè

ſate ſeſſus, commotus, ita donat, vt ſtatim fiat accipientis d. l. 2.
3. 4. 5. de mort. cau. donat. Paul. 2 ſent. 23. §. 1. Tertio. ſi quis pe-
riculo motus ſic dat, non ut ſtatim rem faciat accipientis, ſed tunc
demum. cum mors fuerit inſecuta d. l. 2. d. l. 34. §. 4. Facit
autem ſimilitudo legatorum, ut omnibus mortis cauſa capere li-
ceat, qui & legata accipere poſſunt l. 9. ubi Gothof. l. 35. 37. de
mor. cau. donat. l. ult. C. eod. & res quidem omnes tam corpora-
les, quàm incorporales, tam mobiles, quàm immobiles. in patri-
monio donantis exiſtentes: Item bona omnia tam futura, quàm præ-
ſentia, quatenus videlicet de inofficioſis donationibus non reclama-
verit ratio; per regulam. l. 21. C. mandati: quod quilibet rei ſuæ
moderator & arbiter. l. 9. §. 1. h. t. l. 5. l. 8. C. de revoc. do-
nat. l. 17, quæ in fraud. cred. l. 20. §. 2. de acq. rer. dom. Coraſ.
6. miſc. 17. Hart. Piſt. par. 1. q. 26. Vaud. 1. q. 31. Gail. 2. obſ.
11. n. 10. Diſſ. Dd. plerią. in l. 19. & l. 30. C. de pactis. l. 61.
de V. O. Clar. d. lo. q. 1. 2. & 19. Cuia. 16. obſ. 39. De filiofam.
an & is mortis cauſa rectè donet videndum? Qui etiamſi teſta-
mentum facere ne quidem voluntate patris poſſit, rectè tamen
mortis cauſa donare, patre permittente, reſpondet Martian. in l.
25. §. 1 de mort. cauſ. donat. l. 6. qui teſt. fac. poſſ. l. ult. C.
eod. Quid iuris Sax. excutiendum eſt. an uxor bona utenſilia, die
gerade marito, vel alii, in præiudicium proximæ agnatæ mor-
tis cauſa donare, & alienare poſſit? Neutiquam admittimus præ-
ſertim ſi ſine conſenſu, proximioris cognatæ donaverit: contrari-
[illegible] autem de conſuetudine obtinuit, ut inter vivos donare poſ-
[illegible]do iudicialiter adhibito curatore Einen Kriegiſchen Vor.
[illegible] ſolennibus ritè obſervatis, procedat, per conſtit. Ele-
[illegible] Schneid. h. t. n. 18. Schur. de ſucceſſ. ab inteſt.
[illegible]reiur. l: 1. n. 24. ſol. 106: Si verò uxor in iudicio
[illegible]ito donaverit, num etiam utenſilia incluſa in.
[illegible]ittimus propter, gloſ. iur. Sax. Weich.
[illegible]xore utenſilia non ad virum, ſed pro-
[illegible]
[illegible] legitimè perfecta, res
[illegible] præciſè

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn788067575/phys_0022